

Радисав Милошевић — Диса

— о О о —

Камен клетви у души спавача
И звук стабла ветра све што ме буди
Једна поноћна птица ме зачуди
— Покој ватре празнином узвраћа

Ватра крви вечне нејасноће
Та птица птици поклон бива
И док се светло тамној жећи одазива
Певају трезни у кругу слепоће

Е П И Т А Ф

И заспала си звезда из мог биотопа
И светли си корен неба сна и јаве
И ватра си у костима грч пшеничног снопа
Светла птица која лети цвету око главе.

И душа си моја трула али чиста
Зелена реч ветра што сну одолева
И поље си вида где стабло и муња зрева
И твоја песма је увек иста иста

О како да дохватим тај луди свод
Опчињен сјајем у пољупцу сунца
Ти цвет си и крв твоја негде у мени бунца
Док певах о смрти и лета жути плод